
Època de Canvis a l'Institut

La transició cap a la democràcia

La societat catalana va iniciar amb la mort del dictador, l'any 1975, una vertiginosa successió de canvis socials i polítics, que van tenir també la seva repercussió a l'Institut.

La desaparició del Règim

El primer claustre de professors democràtic va realitzar-se el juliol del 1976. Tot el personal del centre en formava part.

El nou edifici

Les obres iniciades a la segona meitat dels anys seixanta, segons projecte de l'arquitecte Oriol Bohigas, acaben el 1976. El gimnàs, el saló d'actes, el parking i l'ascensor foren les novetats.

La nova direcció

El primer director escollit democràticament va ser Juli Pallí, l'abril del 1976.

El professorat

Una nova generació de professorat jove, liberal i demòcrata va arribar, i va conviure amb el més antic.

Els alumnes

Es crea el nocturn el curs 1966-67.

Les primeres noies van matricular-se als estudis nocturns l'any 1973. Cinc anys més tard la coeducació s'estenia també als estudis diürns.

L'alumnat deixaria de formar en files al pati i pujava lliurement a classe a les acaballes del curs 1974-75.

Els alumnes més polititzats i actius eren els del nocturn i els de preuniversitari del diurn.

El català

Amb la mort de Franco arriben notícies de Madrid segons les quals s'autoritzarien classes voluntàries de català.

Part del professorat accepta la cooficialitat del català al centre però no a les classes, amb l'argument que hi havia molts alumnes exclusivament castellano-parlants.

El Col·legi de Llicenciats demanava al claustre que s'intensifiqués l'ús del català l'any 1978.

El Parlament de Catalunya, l'abril de 1983, aprovava la Llei de Normalització Lingüística.

La primera acta de claustre redactada en català de l'Institut Menéndez y Pelayo està datada a 3 abril 1983.

Es defineix el caràcter de llengua vehicular del català a l'Institut el curs 1985-86.

Nova activitat educativa al centre

El centre disposava de millors eines educatives, com aules de diapositives i laboratoris més ben dotats.

Un millor funcionament es traduïa en un millor rendiment acadèmic.

“Hi havia una gran quantitat d'il·lusió i d'esperança en el futur”